

РЕШЕНИЕ

№ 153

гр. Стара Загора, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII-МИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Свилен Жеков

при участието на секретаря М. Огн. Н.
като разглежда докладваното от Свилен Жеков Гражданско дело №
20235530104328 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 103 - 257 от Гражданския процесуален
кодекс /ГПК/.

Ищецът Н. Т. Н. твърди, че е собственик на следния лек автомобил:
марка „*****“, модел „*****“, с рег. № *****. На ***** г.
паркирал процесното МПС на югоизточния ъгъл на кръстовището образувано
от улица „*****“ и ул. „*****“ в град Стара Загора на обособено
за това място, без да нарушава правилата на ЗДвП. Около 21:30 часа се
върнал при МПС-то и установил, че върху задната част на колата е паднал
клон на дърво, следствие на което били нанесени материални щети, а именно:
счупено задното стъкло, деформиран /смачкан/ заден капак и таван. С оглед
на горното, незабавно позвънил на телефон 112, за да уведоми компетентните
органи на МВР и в тази връзка мястото на инцидента било посетено от екип
на ООР, сектор ОП, при Първо РУ Стара Загора. За въпросното
обстоятелство му била издадена Служебна бележка с УРИ № ***** г. от
органите на МВР областна дирекция - Стара Загора, Първо РУ. Наред с това

позвънил и на „Горещия телефон“ на Община Стара Загора, за да ги уведоми за настъпилото събитие. Поради влошените метеорологични условия - гръмотевична буря, силен валеж от дъжд премесен с градушка и силен вятър със скорост на поривите над 15м/сек., бил посъветван да не предприема никакви действия и че ще изпратят техен екип. В тази връзка още на другия ден *****г. в 10:15 часа мястото на инцидента било посетено от екип на Звено „Инспекторат“ при Община Стара Загора, те направили оглед на мястото, на дървото и на щетите по МПС-то, като били направени и множество снимки. По безспорен и категоричен се установило, че щетите по МПС-то са вследствие на падналото дърво.

След отстраняването на падналото дърво, автомобилът бил репатриран до автосервиз „*****“ ЕООД, тъй като техническото му състояние не позволявало той да се движи по пътната инфраструктура. Във въпросния сервиз направили оглед на МПС-то, за да определят настъпилите имуществени вреди, следствие на падналото върху него дърво, за което му била издадена Оферта № ***** на стойност сумата в размер на 15163,60 лева. Ищецът подал заявление с рег. № *****/***** г. до Община Стара Загора, да му бъде изплатено обезщетение за претърпените имуществени вреди вследствие на инцидента от ***** г. За съжаление на ***** г. получил писмо с Изх. № *****/***** г. от Община Стара Загора, с което бил уведомен, че искането не е прието за основателно.

Ищецът изяснява, че дървото причинило горепосочените щети безспорно се намирало на общинска територия и е част от зелената система на град Стара Загора. Съгласно чл. 61 от ЗУТ и Наредбата за развитие, поддържане и опазване на зелената система на Община Стара Загора, ответната Община Стара Загора е нормативно задължена да стопанисва, изгражда и поддържа зелената система за терените, общинска собственост, каквито безспорно са улиците и парковете пространства, поради което общината, в лицето на съответните й компетентни органи, е длъжна да вземе мерки по отношение на дървото находящо се на кръстовището образувано от улица „*****“ и ул. „*****“. Предвид неизпълнението на така вменените й задължения се е стигнало до падането на дървото върху лекия автомобил, с което му били причинени имуществени вреди в общ размер на 15163,60 лева. Съгласно чл. 61, ал. 4 от ЗУТ озеленените площи по ал. 2 - собственост на държавата и общините са публична собственост. В ал. 2 от разпоредбата са изброени

паркове, градини и улично озеленяване, като част от озеленените площи за широко обществено ползване, а съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗОС, общинска собственост са имотите и вещите, определени със закон. Безспорно дървото, чието падане е причинило процесиите имуществени вреди е разположено на място, представляващо публична общинска собственост, а и то било част от уличното озеленяване, чието основно предназначение е за трайно задоволяване на обществени потребности от общинско значение, същото се явява собственост на общината. Ответникът е задължен да поддържа и опазва озеленените площи на своята територия, като общината е длъжна с грижата на добър стопанин да се грижи за дърветата, чрез своевременно обследване на състоянието им и евентуално санитарна сеч, с оглед предотвратяване на произшествия с тях, за да не представляват те опасност за живота и здравето на хората. В случай, че са били взети необходимите мерки от страна на ответника, е било възможно да не се стигне до инцидента и именно виновното бездействие от страна на Община Стара Загора е довело до причинената вреда.

Ищецът изяснява, че е завел Гражданско дело № *****/2022г. по описа на Районен съд - гр. Стара Загора, по което било издадено Решение № **** г., с което ответникът бил осъден да заплати обезщетение за претърпените имуществени вреди, вследствие настъпилия на **** г. инцидент потвърдено от Окръжен съд - Стара Загора, по ВГД № **** г. по описа на Окръжен съд - Стара Загора - Решение № **** от **** г. В първоинстанционното гражданско дело била изготвена САТЕ, от заключението на вещото лице се установявало, че е налице следствена връзка между установения механизъм и уврежданията, както и стойността на причинените имуществени вреди в размер на 12 842,00 лева.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 12342,00 лв. частичен иск от 15163,60 лв., представляваща неизплатените имуществени вреди по отношение на МПС - лек автомобил марка: „****“, модел: „****“, с рег. № ****, вследствие на настъпилия инцидент на **** г.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от Община Стара Загора, като е зета позиция за неоснователност на иска.

В обстоятелствената част на исковата молба, ищецът описал инцидент от ***** г. причинен от паднал клон на дърво върху автомобил, собственост на ищеца. Сигнал за такова събитие бил регистриран на „Горещия телефон“ на ***** г. в 21:46:00 часа. По сигнала на ***** в 10:15 часа била направена проверка на място от екип на Звено „Инспекторат“ при Община Стара Загора, като констатациите били отразени в докладна записка. При проверката на място било установено, че щетите на автомобил марка *****, ДК № *****, като този в исковата молба, с голяма степен на вероятност са резултат от счупването и падането на клон от дърво, находящо се на югоизточния ъгъл на кръстовището на ул. „*****“ и ул. „*****“. При проверката на място било установено е, че дървото от вид Акация е във видимо добро състояние и няма гнилото или болестни процеси на мястото на счупване на клона, който е паднал върху паркирания в зоната на кръстовището автомобил. Установено било, че в предходен период всички дървета в района на инцидента са били подкастрирани и почиствани от сухи клони с оглед поддържането им в добро санитарно състояние. Заявено било искане към НИМХ - Хидрометеорологична обсерватория Стара Загора за информация за климатичните условия за периода от ***** от 20:00 часа до 00:00 часа на ***** г. В климатичната справка се сочело, че във вечерните часове е имало гръмотевични бури и валежи от дъжд на места придружени от град, както и силен вятър. В синоптична станция Стара Загора в интервала от 21:30 до 23:55 часа били регистрирани силна гръмотевична буря, дъжд и град. Дъждът за определени интервали е бил до проливен, като измереното количество било 28,2 л./кв. м. Регистриран бил силен вятър със скорост на поривите над 15 м/сек. Счупването на клона е било резултат природно бедствие, т.е. единствено от въздействието на бурята и въздействието на силния вятър.

При така установените факти, не следвало да се приема за основателно искането към Община Стара Загора за обезщетяване на вредите, настъпили в резултат от падането на клони върху автомобил марка ***** с ДК № *****, който на ***** г. е бил паркиран в зоната на кръстовището на ул. „*****“ и ул. „*****“ над размера присъден по гр. дело № ***** г. на Районен съд - Стара Загора. За да възникнела отговорността за вреди от непозволено увреждане било необходимо да се установи размера на вредата причинилия вредата и степента на неговата вина. При преценка на

всички факти и обстоятелства по случая, нямало основание да се приеме, че е инцидентът е причинен от виновно поведение на Община Стара Загора или на лице, на което тя е възложила работа, което да е предпоставка за възникването на отговорност за вреди, причинени от непозволено увреждане, доколкото Община Стара Загора, макар и отговорна за поддържане на зелената система в градската среда не била в състояние да предотврати екстремните метеорологични условия, които обективно са били налице по времето на инцидента, описан в обстоятелствената част на исковата молба. Моли за отхвърляне на иска.

В открито съдебно заседание, ищецът, редовно призован, се явява, се представлява от процесуален представител – адвокат, който заявява, че поддържа исковата молба и няма възражения по доклада. Моли съда да уважи предявения иск и да му присъди направените разноски.

В открито съдебно заседание ответникът редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозира молба, с която заявява, че оспорва иска като неоснователен и моли за неговото отхвърляне. Претендира разноски.

Старозагорски районен съд, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е втори поред частичен осъдителен иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди с правно основание чл. 49, ал. 1 вр. чл. 45, ал. 1 вр. с чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ от пострадало лице срещу ответната община за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди от настъпил инцидент /падане на дърво/ от дата ***** г. върху собствения на ищеца лек автомобил марка „*****“, модел „*****“, рег. № ******, в размер на 12 342,00 лв., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на увреждането след уважен първи частичен иск в размер на 500,00 лв. от 15 163,60 лв. целия с влязло в сила решение № ***** г. на Старозагорски районен съд по гр.д. № ***** Г.

1/ По основанията на иска за присъждане на обезщетение за имуществени вреди:

Когато причинител на вредата е лице, комуто е възложено някаква

работа, по силата на чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, отговорност носи и възложителят за вредите, причинени от изпълнителя на възложената работа при или по повод нейното изпълнение, в който смисъл е разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, предвиждаща възможност за встъпване в правата на увредения срещу възложителя на работата, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД. Когато собственик на вещта, от която настъпват вредоносните последици, принадлежи на юридическо лице, то следва да носи уредената в чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45 ЗЗД гаранционно-обезпечителна отговорност за виновното деяние /действие или бездействие/ на физическите лица, на които е възложило да поддържат в изправност вещта, която е станала непосредствена причина за настъпване на вредоносния резултат. Когато при ползване на вещта е допуснато нарушение на предписани или други общоприети правила, отговорността е по чл. 45 ЗЗД, съответно чл. 49 ЗЗД. В този смисъл са и задължителните за съдилищата тълкувателни разяснения, дадени в т. 3 от Постановление № 4/1975 г. на Пленума на ВС и т. 2 от Постановление № 17/1963 г. на Пленума на ВС.

Съгласно задължителните за съда тълкувателни разяснения, дадени в Постановление № 7/1959 г. на Пленума на ВС, юридическите лица отговарят по чл. 49 ЗЗД за вредите, причинени от техни работници и служители при или по повод на възложената им работа и тогава, когато не е установено кой конкретно измежду тях е причинил тези вреди.

Отговорността по чл. 49 ЗЗД е за вреди, причинени виновно от лицата, на които е възложено извършването на работата. Вината се изразява в умишленото или по непредпазливост причиняване на вредата. В някои случаи се касае до неспазване на правилата за извършване на възложената работа, а в други случаи до невземане на необходимите мерки, за предотвратяване на увреждането. Затова обстоятелството, че причинителят на увреждането не е спазил дадените му указания или надлежните правила за извършване на възложената работа, а се е отклонил от тях, само по себе си не е основание за отпадане отговорността по чл. 49 ЗЗД. Вредите се считат причинени при изпълнение на възложената работа не само когато са резултат на действие, но и когато настъпят в резултат на бездействие на лицето, на което е възложена работа. За възложителите бездействието е основание за отговорност за увреждане, когато то се изразява в неизпълнение на задължения, които

произтичат от закона, от техническите и други правила, и от характера на възложената работа.

Безспорно е, че кръстовището между ул. „*****“ и ул. „*****“ в гр. Стара Загора е на територията на Община Стара Загора, поради което съгласно параграф 7, т. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация е собственост на общината. По силата на приращението съгласно чл. 92 ЗС собственост на общината са и насажденията върху улицата /вж. и чл. 61, ал. 2 ЗУТ/. Съгласно чл. 11 ЗОС имоти и вещи – общинска собственост, се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин, а съгласно чл. 10 ЗОС в структурата на общинската администрация и администрацията на района се създават звена за изпълнение на функциите и задачите по този закон. Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/10.03.1993 г. за опазване на озеленените площи и декоративната растителност, издадена от министъра на териториалното развитие и строителството /обн., ДВ, 26 от 30.03.1993 г./, общинската дълготрайна декоративна растителност може да се отсича или изкоренява въз основа на писмено разрешение от кмета на общината, когато дърветата са изсъхнали, вкл. и тогава когато състоянието на дървото застрашава безопасността на движението или сигурността на гражданите, сградите и благоустройствените фондове. Задължението за осигуряване на сигурна и безопасна градска среда се носи от общината, която по силата на посочената по-горе наредба е длъжна да обследва градската растителност и при вероятна опасност да вземе адекватни мерки. А съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/10.03.1993 г. за опазване на озеленените площи и декоративната растителност, общината и нейните служби следва да организират и осъществяват постоянно опазване на декоративната растителност, каквато е цялото декоративно растително разнообразие - дървета, храсти, цветя и треви, включени в озеленените площи, в насажденията по алеи, улици и площади и в недвижимите имоти на държавата, общината, юридически и физически лица. Съгласно чл. 3 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Община Стара Загора, Кметът на Община Стара Загора ръководи, координира цялостната дейност по опазване, изграждане и поддържане на зелената система на Община Стара Загора. Чл. 4, ал. 2 от същата Наредба предвижда, че оправомощени длъжностни лица от звено „Озеленяване и комунални дейности“ изпълняват дейностите по поддържане

на озеленените площи за широко обществено ползване, за което съставят ежемесечна справка за извършените дейности, осъществяват мероприятията по отсичане на изсъхнали дървета или клони на дървета - общинска собственост във връзка със сигнали и жалби на граждани, организации и юридически лица и изпълняват бюджета по дейност „Озеленяване” и организират провеждането на необходимите мероприятия. Според чл. 4 ал. 3 от същия нормативен акт лицата по ал. 1 и ал. 2 могат да изпълняват и други функции, свързани с дейността по планиране, опазване, изграждане и поддържане на зелената система на Община Стара Загора.

С влязло в сила решение № ***** г. на Старозагорски районен съд по гр.д. № ***** г. /потвърдено с решение № *****/***** г. на Старозагорски окръжен съд по в.гр.д. № 421/2023 г. – чл. 296, т. 2 ГПК/ е **уважен изцяло предявения частичен иск** между същите страни и на същото основание, като в полза на ищеца е присъдено обезщетение изцяло в рамките на заявената частична претенция от 500,00 лв. Със съдебното решение е прието, че са налице предпоставките за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на собствения на ищеца лек автомобил марка „*****“, модел „*****“, рег. № ***** настъпило вследствие от настъпил инцидент /падане на дърво/ от дата ***** г.

Съгласно задължителните за съдилищата разяснения и указания, съдържащи се в т. 2 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2019 г. на ВКС по т.д. № 3/2016 г., ОСГТК, решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо **относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право.** Независимо, че с частичния иск се търси защита в ограничен обем, въведеното основание на иска като **правопораждащ юридически факт е единно и неделимо**, както при предявен частичен иск за част от вземането, така и при последващия иск за разликата до пълния размер на вземането, произтичащо от същото право. При уважаване на частичния иск обективните предели на СПН обхващат **основанието на иска, индивидуализирано посредством правопораждащите факти** /юридическите факти, от които правоотношението произтича/, страните по материалното правоотношение и

съдържанието му до **признатия размер** на спорното субективно материално право. Поради това, че общите правопораждащи юридически факти са едни и същи, както за частичния иск, така и за иска за останалата част от вземането, те се ползват от последиците на СПН при разглеждане на иска за останалата част от вземането. В случаите, когато предмет на последващия иск за съдебна защита е разликата /остатъка/ от вземането, се касае до същото субективно материално право, същото вземане, **но в останалия незааявен с предявения преди това частичен иск обем**. По двата иска се претендира едно и също вземане, но в различен обем, различни части. **Предвид правоустановяващото и преклудиращото действие на СПН е недопустимо в последващия исков процес за остатъка от вземането да се спори относно основанието на вземането и правната му квалификация.** След като е влязло в сила решение, с което е уважен предявеният частичен иск, са установени фактите, релевантни за съществуването на претендираното право, макар и заявено в частичен обем /размер/, то позоваването в последващ процес по иск за разликата до пълния размер на вземането, произтичащо от същото правоотношение, на факти, осуетяващи възникването на субективното материално право или опорочаващи правопораждащите правоотношението факти и водещи до унищожаването му, е преклудирало. Формираната СПН на решението по частичния иск относно основанието **преклудира правоизключващите и правоунищожаващите възражения на ответника срещу правопораждащите правно релевантни факти, относими към възникването и съществуването на материалното правоотношение, от което произтича спорното право**. Правопогасяващите възражения на ответника за останалата част от вземането не се преклудират, тъй като е допустимо за разликата, която не е била предявена с първоначалния иск, вземането да е погасено по давност, чрез плащане, прихващане или по друг начин. Правоотлагащите възражения по отношение на останалата част от вземането също не се преклудират, защото е възможно да се твърдят факти, които отлагат нейната изискуемост.

Съобразявайки така изложените по-горе задължителни тълкувания на закона и цитираното влязло в сила и ползващо се със сила на присъдено нещо съдебно решение между същите страни, с което е уважен частичен иск за една част от парично вземане, друга част от която е претендиран с настоящата искова молба, настоящият съдебен състав приема предявеният иск за

безспорно доказан по отношение на **неговото основание**. Влязлото в сила съдебно решение, постановено по предявения частичен иск между същите страни, **задължава** настоящия съдебен състав да приеме, че вследствие на паднал клон от дърво собственост на ответната община са нанесени имуществени вреди на собствения на ищеца лек автомобил марка „*****“, модел „*****“, рег. № ***** от дата ***** г. В тази връзка **всички възражения на ответника в отговора на исковата молба /напълно идентичен с отговора на исковата молба по гр.д. № ***** г. на Старозагорски районен съд, л. 23-24/** относно основаниято на иска, вкл. възражението за липса на отговорност, а именно механизъм на увреждането, се явяват преклудирани от СПН на решение № ***** г. на Старозагорски районен съд по гр.д. № ***** г. и не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство, като поради тези причини всички доказателствени искания на ответника в тази връзка бяха отклонени – вж. определение №1500/07.06.2023 г. /л. 42-43 от делото/.

В обобщение - с оглед **влязлото в сила** решение на Старозагорски районен съд и дадените задължителни указания с т. 2 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2019 г. на ВКС по т.д. № 3/2016 г., ОСГТК, решението по уважения частичен иск за сумата от 500,00 лв. – обезщетение, се ползва със сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право, какъвто именно е настоящия. Предвид правоустановяващото и преклудиращото действие на СПН е недопустимо в последващия исков процес за остатъка от вземането да се спори относно основаниято на вземането и правната му квалификация. Затова и следва да се приемат за установени правопораждащите факти на иска, включително относно механизма на настъпване на увреждането и отговорността на ответника. Ответната община следва да отговаря имуществено за вредите, причинени на ищеца, тъй като вече са установени веднъж предпоставките за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на общината на основание чл. 49 ЗЗД. **Налице са всички материални предпоставки за възникване на спорното материално право по чл. 49 ЗЗД, които са установени с решение № ***** г. на Старозагорски районен съд по гр.д. № ***** г. А и следва да се посочи принципно на ответника, че**

вредоносният резултат при непозволено увреждане не може да бъде следствие от случайно събитие, когато се предхожда от виновно поведение /така решение № 204/10.03.2010 г. на ВКС по гр.д. № 4284/2008 г., IV г.о./.

2/ По размера на обезщетението за имуществени вреди:

Въз основа на приетото в Тълкувателно решение № 3/22.04.2019 г. на ВКС по т.д. № 3/2016 г., ОСГТК е формирана трайна понастоящем съдебна практика на ВКС и инстанционни съдилища обективизирана напр. в решение № 20/30.06.2020 г. на ВКС по т.д. № 376/2018 г., I т.о., решение № 65/31.05.2022 г. на ВКС по гр.д. № 3185/2021 г., I г.о., определение № 231/28.03.2023 г. на ВКС по ч.т.д. № 482/2023 г., I т.о., определение № 60243/22.06.2021 г. на ВКС по ч.т.д. № 918/2021 г., I т.о., определение № 448/14.07.2022 г. на ВКС по т.д. № 1243/2021 г., II т.о., решение № 207/21.12.2022 г. на Варненски апелативен съд по в.гр.д. № 409/2022 г., решение № 1160/22.11.2022 г. на Бургаски окръжен съд по гр.д. № 563/2022 г. при определяне на размера на обезщетенията за неимуществени вреди при предявен втори частичен иск, приложима и към имуществените вреди.

Обобщено се приема, че обективните предели на формираната СПН по предявен първи частичен иск за обезщетение за вреди включват в своя обхват веднъж установения като „справедлив“ размер на дължимото обезщетение за неимуществените вреди на ищеца, както и че съдът, сезиран с иск за остатъка от обезщетението, е **обвързан от преценката** на съда, произнесъл се по частичния иск, относно полагащия се справедлив размер на обезщетението, **с оглед установеното съдържание на вредите.** Това е така, защото определянето на справедлив размер на дължимото обезщетение е резултат от съобразяване на фактите, досежно съдържанието, интензитета и продължителността на обезщетимите вреди и по същество обективира признание за тяхното съществуване, като основание за пораждане правото на обезщетение в така определямия от съда, по справедливост, общ размер. Поради това, че общите правопораждащи юридически факти са едни и същи, както за частичния иск, така и за иска за останалата част от вземането, те се ползват от последиците на СПН при разглеждане на иска за останалата част от вземането. Предвид правоустановяващото и преклудиращото действие на СПН е недопустимо в

последващия исков процес за остатъка от вземането да се спори относно основанието на вземането, дали е възникнало и правната му квалификация. Независимо, че изхожда от правопораждащите факти, твърдени от ищеца, Тълкувателно решение № 3/22.04.2019 г. на ВКС по т.д. № 3/2016 г., ОСГТК визираща формираща се сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно право и като последица от релевантните факти, наведени с правоизключващи и правоунищожаващи възражения на ответника, за разлика от правопогасяващите и правоотлагащите му възражения. **Вредата, като елемент от фактическия състав на деликта, е правопораждащ за субективното материално право на ищеца, по иск с правно основание чл. 49 ЗЗД КЗ факт.** Ответникът е длъжен да изчерпи правоизключващите си и правоунищожаващи възражения срещу правопораждащите за субективното право на ищеца факти, каквото правоизключващо е и възражението за съпричиняване на вредите от пострадалия, на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД. За да определи обезщетението за вреди по предявен частичен иск, съдът разглежда обхвата на понесените увреди и търпимите от тях болки и страдания в цялост и съобразно противопоставените от ответника възражения, с оглед определяне на точния паричен еквивалент, но ограничавайки уважаването на иска до размера по заявения петитум. **Съдът, сезиран с иск за остатъка от обезщетението ще се яви обвързан от преценката на съда, произнесъл се по частичния иск, относно полагащия се справедлив размер на обезщетението, с оглед установеното съдържание на вредите, както и относно наличието на съпричиняване и неговия размер, с оглед установените от предходния съд факти, относими към тази преценка.** Субективния елемент в процеса на оценяването, с оглед приложението на чл. 52 ЗЗД, не може да бъде отделен от обективните факти, на които почива, за да се приеме, че предвид същия, крайният извод относно справедливия пълен размер на дължимото обезщетение за неимуществени вреди не се отнася до правопораждащите за материалното право факти, респ. решението по частичния иск не формира сила на пресъдено нещо за този размер.

Съобразявайки така формираната практика, Старозагорски районен съд приема следното - исковата молба, инициирала производството по гр.д. № ***** г. по описа на Старозагорски районен съд, и тази, инициирала настоящото производство, са с **абсолютно идентично съдържание** по

отношение на описанието на причинените на ищеца имуществени вреди вследствие на падането на клон на дърво върху собствения му лек автомобил, чиято обезвреда се претендира, начинът по който е се е случил инцидента, състоянието на лекия автомобил вследствие същия. Всички тези твърдени обстоятелства са били обсъдени и взети предвид от съда по **първия частичен иск**, който по отношение на тяхната установеност е базирал изводите си на събрания по делото доказателствен материал – писмени, гласни доказателства, заключение на вещо лице по съдебно-техническа експертиза. В настоящото производство, според изложеното в исковата молба не се твърди нищо различно, вкл. нищо различно не се твърди и в отговора на исковата молба на ответника. По делото са приобщени идентични писмени доказателства, заключение на съдебно-техническа експертиза /чрез приобщаването на писмените доказателства, приети като такива по гр.д. № *****/22 г. по описа на Старозагорски районен съд – така решение № 207/21.12.2022 г. на Варненски апелативен съд по в.гр.д. № 409/2022 г./. При **наличието на едни и същи обстоятелства**, настоящият съд приема, в съответствие с горесцитираната практика на ВКС, **че следва да се определи същият общ размер на обезщетението, който е бил определен и при първия частичен иск, като в противен случай критерият за справедливост ще бъде нарушен.** Общият приет размер по първия частичен иск възлиза на 12 842,00 лв. /“Стойността на нанесените по автомобила щети е в размер на 12 842,00 лв.“ – цит. стр. 10 от решение № *****/***** г. на Старозагорски окръжен съд по в.гр.д. № 421/2023 г./. С първия иск са присъдени 500,00 лв., т. е. остават още 12 342,00 лв.

По изложените съображения настоящият съд приема, че предявеният втори частичен иск е основателен за сумата от 12 342,00 лв.

3/ По претенцията за обезщетение за забава:

Тъй като при причиняване на вредоносен резултат от непозволено увреждане, делинквентът изпада в забава от момента на извършване на противоправното деяние, без да е нужна покана – чл. 84, ал. 3 ЗЗД, законната мораторна лихва върху главницата от 12 342,00 лв. се дължи за периода от момента на увреждането – ***** г., до окончателното изплащане на главното парично притезание, но предвид изрично формулирания петитум, а именно искане за законна лихва от датата на завеждане на исковата молба ще

бъде присъден от дата 27.10.2023 г. **съгласно изричното искане на ищеца.**

4/ По съдебноделоводните разноси:

По отношение на адвокатското възнаграждение - при този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, право на разноси има само ищеца тъй като искът е изцяло уважен. Предвид изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноси в общ размер на **2004,46 лв.** както следва: **1/ 1510,78 лв.** за заплатено в брой адвокатско възнаграждение съобразно договор за правна защита и съдействие от 18.11.2020 г. /л. 35 от настоящото дело/ - с отбелязването в договора е изпълнено изискването на т. 1 от Тълкувателно решение от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк.д. № 6/2012 г. ОСГТК. Тук следва да се посочи, че **възражението за прекомерност** на процесуалния представител на ответника направено в устните състезания **е основателно** /вж. протокол от о.с.з. от 26.01.2024 г./, тъй като ищецът е претендирал адвокатско възнаграждение от 1750,00 лв., но минималният размер съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения според формулата за изчисляване е следния – 1300,00 лв. + 210,78 лв. /9% от 2342,00 лв., горницата над 10 000,00 лв./ т.е. **общо 1510,78 лв., а не 1750,00 лв.** и **2/ 493,68 лв.** за заплатена държавна такса за исковата молба.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК,
Старозагорски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА по иска с правно основание чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД Община Стара Загора, гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 107, Булстат 000818022 **да заплати** на Н. Т. Н., ЕГН: ***** и адрес: гр. *****, ул. „*****“ **, ет. **, ап. ** сумата от **12 342,00 лв.** /дванадесет хиляди триста четиридесет и два лева/, частична претенция от твърдяно цяло вземане в пълен размер на 15 163,60 лв. - като е предявена в настоящото дело претенция за 12 342,00 лв. **/при приет от съда общ размер 12 842,00 лв. и вече уважен от 500,00 лв./**, представляваща обезщетение за претърпени **имуществени** вреди изразяващи се в увреждане на собствения на ищеца лек автомобил марка „*****“, модел „*****“, рег. № *****

настъпило вследствие от настъпил инцидент /падане на клон на дърво/ от дата ***** г. на кръстовището между ул. „*****“ и ул. „*****“ в гр. Стара Загора, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба - 27.10.2023 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Община Стара Загора, гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 107, Булстат 000818022 да **заплати** на Н. Т. Н., ЕГН: ***** и адрес: гр. *****, ул. „*****“ **, ет. **, ап. **сума от общо 2004,46 лв. /две хиляди и четири лева и четиридесет и шест стотинки/, представляваща направени по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване с въззивна жалба пред Старозагорски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящето решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____